

Overplaatsing

1. Ontstaan en loop van het geding

Bij beroepschrift van 8 juli 2010, bij de commissie ingekomen op 9 juli 2010, is appellante in beroep gekomen van een beslissing van verweerster van 17 juni 2010, houdende overplaatsing van appellante per 1 augustus 2010. Verweerster heeft op 10 september 2010 een verweerschrift ingezonden. Beide partijen hebben producties overgelegd.

Het beroep is ten overstaan van de commissie te Eindhoven behandeld op de zitting van 18 november 2010. Appellante was aanwezig met haar gemachtigde. Namens verweerster zijn verschenen, algemeen directeur,, directeur van het Palet en, personeelsfunctionaris, bijgestaan door verweersters gemachtigde. Beide gemachtigden hebben pleitnotities overgelegd.

2. De feiten

Appellante is sedert 1 juli 2004 als leraar in vaste dienst bij verweerster en werkzaam aan de SBO-school X te

Bij brief van 17 juni 2010 is aan appellante meegedeeld dat in verband met een terugloop van de formatie van X voor het schooljaar 2010-2011 een aantal medewerkers moeten worden aangewezen die in dat schooljaar niet meer binnen de formatie passen. Overleg met appellante heeft niet geleid tot vrijwillige overplaatsing. Op basis van de beleidsnotitie Boventallige Formatie (hierna: de Beleidsnotitie) is besloten appellante met ingang van 1 augustus 2010 over te plaatsen naar een andere school van verweerster dan wel naar de interne vervangerspool. Vervolgens is het overplaatsingsbesluit op 30 juni 2010 aangevuld met de plaatsing van appellante op de basisschool Y, waarna het beroep is ingesteld.

3. De standpunten van partijen

3.1. In de kern wordt, zoals de gemachtigde van appellante ter zitting heeft aangegeven, de juistheid van het overplaatsingsbesluit betwist, omdat tegelijk met de boventallig verklaring en overplaatsing van appellante per 1 augustus 2010, een leraar van X, die een tijdelijke aanstelling had, in vaste dienst is benoemd en een andere leraar met een tijdelijke aanstelling vanuit de invalpool in vaste dienst is overgeplaatst naar X. Daarnaast is namens appellante aangevoerd dat, gelet op de in de Beleidsnotitie opgenomen criteria, onvoldoende gemotiveerd is waarom de keuze voor onvrijwillige overplaatsing op appellante is gevallen.

3.2. Verweerster heeft in verweer aangegeven dat de noodzakelijke overplaatsing van twee leraren van X heeft plaatsgevonden met toepassing van het bestaande beleid. Hierbij is het stappenplan correct gevolgd. Daarbij is ervoor gekozen om deze twee overplaatsingen onder te brengen in twee verschillende leeftijdscategorieën. Binnen de leeftijdscategorie, het cohort 35-44 jaar, waarin appellante zit, hebben de afspiegelingsfactoren man/vrouw en werktijdfactor de keuze op appellante doen vallen.

Met betrekking tot de twee door appellante genoemde leraren heeft verweerster meer specifiek het volgende opgemerkt. Het gaat hierbij om de leraren B.P. en P.F..

P.F. was tot 1 augustus 2010 aangesteld bij de vervangingspool en heeft geruime tijd tot 1 augustus 2010 van daar uit als vervangster gewerkt op X. Verweerster had aan haar de toezegging gedaan dat zij te zijner tijd in vaste dienst geplaatst zou worden op X. Daarom heeft zij per 1 augustus 2010 een vaste aanstelling gekregen op X. P.F. bevond zich in een ander leeftijdscohort dan appellante, zodat ook haar positie niet relevant is voor de positie van appellante.

B.P., komende uit een vaste aanstelling elders, had in het schooljaar 2009-2010 bij verweerster een eerste aanstelling in tijdelijke dienst met uitzicht op een vast

dienstverband. Omdat B.P. goed functioneerde, had verweerster derhalve een arbeidsrechtelijke verplichting om tot vaste aanstelling over te gaan. Verder bevond ook B.P. zich in een ander leeftijdscohort dan appellante, zodat zijn positie niet relevant is voor de positie van appellante.

Verweerster staat op het standpunt dat bij de besluitvorming het stappenplan zoals bedoeld in de Beleidsnotitie op juiste wijze is gevolgd en dat de leraren B.P. en P.F. terecht tot de formatie van X zijn gerekend alvorens met behulp van het stappenplan is bepaald wie van de aan X aangestelde leraren in aanmerking moesten worden gebracht voor –onvrijwillige- overplaatsing.

4. De motivering

4.1. Naar aanleiding van hetgeen partijen hebben aangevoerd zal de commissie nagaan of verweerster bij het besluit om appellante over te plaatsen gehandeld heeft in overeenstemming met de Beleidsnotitie.

4.2. Verweerster heeft gekozen voor de regeling werkgelegenheidsbeleid, zoals beschreven in hoofdstuk 10 van de CAO PO. De regeling werkgelegenheidsbeleid onderscheidt zich van de regeling ontslagbeleid hierdoor, dat in beginsel bij een formatietekort niet tot ontslag wordt overgegaan, d.w.z dat geen arbeidsovereenkomsten om die reden zullen worden opgezegd.

In de Beleidsnotitie wordt voorafgaande aan de formulering van het stappenplan het volgende vermeld:

“NB: bij de opsomming van onderstaande opties is er uiteraard van uit gegaan dat het teveel aan formatie als eerste opgelost wordt door behalve natuurlijk verloop ook afscheid te nemen van mensen met een tijdelijke aanstelling waaraan geen arbeidsrechtelijke verplichtingen bestaan.”

Naar het oordeel van de commissie moet deze passage tegen de achtergrond van het werkgelegenheidsbeleid zo worden gelezen en verstaan dat in de Beleidsnotitie in elk geval ook vooropstaat dat de werkgelegenheidsgarantie van het werkgelegenheidsbeleid niet geldt voor die werknemers van wie afscheid kan worden genomen, zonder dat aan hen ontslag wordt verleend, m.a.w. zonder dat hun arbeidsovereenkomst moet worden opgezegd.

4.3. De leraar B.P. had in het schooljaar 2009-2010 een aanstelling aan X in tijdelijke dienst met uitzicht op een arbeidsovereenkomst voor onbepaalde tijd, zoals bedoeld in artikel 3.3. van de CAO PO. Deze eerste tijdelijke arbeidsovereenkomst liep per 1 augustus 2010 van rechtswege af en voor het eindigen hiervan was geen opzegging vereist. De hiervoor geciteerde passage uit de Beleidsnotitie is dan ook op deze leraar van toepassing. Het handhaven van deze leraar met toekenning van een aanstelling in vaste dienst aan X per 1 augustus 2010 is derhalve in strijd met de Beleidsnotitie.

De commissie voegt hier nog aan toe dat het bij een eerste benoeming verlenen van uitzicht op een vast dienstverband nog geen onvoorwaardelijke aanspraak op dat vaste dienstverband geeft; het is niet zo dat na de proefperiode van een jaar altijd een verdere aanstelling moet volgen, ook indien er geen formatie beschikbaar is. Een onvoorwaardelijke arbeidsrechtelijke verplichting om B.P., wiens aanstelling op 1 augustus 2010 van rechtswege afliep, te allen tijde in dienst te houden, was er derhalve niet. Verder is van belang dat, voor zover hier na afloop van het eerste jaar er voor de werkgever wel sprake zou zijn van een arbeidsrechtelijke verplichting tot verdere aanstelling, die verplichting geen betrekking heeft op aanstelling aan een bepaalde school, maar op een bestuursaanstelling. Verweerster had die, door haar veronderstelde verplichting jegens B.P. ook kunnen nakomen door hem dan aan te stellen aan een andere school van verweerster of, desnoods, voor zolang noodzakelijk, hem te plaatsen in de invalpool.

De conclusie van het voorgaande moet zijn dat verweerster op grond van de Beleidsnotitie het teveel aan formatie bij X als eerste (geheel of ten dele) had dienen op te lossen door op X "afscheid te nemen" van leraar B.P., nu ten aanzien van hem geen arbeidsrechtelijke verplichting bestond hem aan X een verdere aanstelling te geven.

4.4. Ten aanzien van de leraar P.F. overweegt de commissie het volgende.

Naar het oordeel van de commissie kan de in de Beleidsnotitie vastgelegde selectieprocedure in de context van het werkgelegenheidsbeleid niet anders begrepen worden dan dat zij betrekking heeft op het zittende personeel dat een aanstelling heeft aan de desbetreffende school, waar het teveel aan formatie zich voordoet. De leraar P.F. was tot 1 augustus 2010 niet aangesteld aan X ; hoewel zij vanuit de invalpool, waarin zij was geplaatst, op X als vervangster werkzaam was, maakte zij geen deel uit van de formatie van X en zij bezette daar geen formatieve functie.

De Commissie acht het in strijd met tekst en strekking van de Beleidsnotitie om een leraar van buitenaf naar X over te plaatsen, waardoor het formatieoverschot nog wordt vergroot en als gevolg waarvan vervolgens dan weer een onvrijwillige overplaatsing van een leraar, die bij X reeds langer in vaste dienst is aangesteld, nodig zou worden. Dat aan de betrokken leraar P.F. toezeggingen zouden zijn gedaan om te eniger tijd, bij het eindigen van de vervanging, bij X in vaste dienst te kunnen komen, kan geen afbreuk doen aan de rechten van de leraren, die aan die school een vaste aanstelling hebben. Bovendien moet worden aangenomen dat een dergelijke toezegging, wat daar verder van zij, uit de aard der zaak is gedaan onder het voorbehoud dat er dan aan X een formatieplaats beschikbaar zou moeten zijn. Gelet op de teruggang in de formatie per 1 augustus 2010 was dat niet het geval.

Ook de overplaatsing van leraar P.F. per 1 augustus 2010 naar X verdraagt zich dus niet met de Beleidsnotitie.

4.5. De commissie merkt tenslotte nog op dat door verweerster ook niet afdoende is gemotiveerd waarom B.P. , dan wel P.F., eventueel niet geplaatst had kunnen worden op de basisschool Y , waar blijkens de overplaatsing van appellante per 1 augustus 2010 een vacature aanwezig was.

4.6. Het voorgaande leidt tot de slotsom dat verweerster ten onrechte zowel leraar P.F. als leraar B.P. heeft gerekend tot de formatie van X, waarop, ter aanwijzing van de personeelsleden die voor een onvrijwillige overplaatsing in aanmerking moesten worden gebracht, het stappenplan van de Beleidsnotitie is toegepast. De motivering van verweerster dat zij werden gehandhaafd aan X, omdat zij tot een ander cohort behoorden dan waaruit overplaatsing zou moeten plaatsvinden, kan dan ook geen stand houden, omdat zij niet geacht mochten worden deel uit te maken van dat cohort.

De conclusie van de commissie is dus dat het beroep gegrond moet worden verklaard.

5. De beslissing

De commissie voornoemd,

verklaart het beroep gegrond.

Deze beslissing is gegeven te Eindhoven op 18 november 2010 door mr. H.P.H. van Griensven, voorzitter, mr. A.A.M. Mollee, mr. G.J.M. Prick, mr. L.P. Bosma en dr. H.A.P. Wolfhagen, leden, in tegenwoordigheid van G.H. Gerritsen als secretaris.